

INFORMATOR URZĘDOWY

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odniesz. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogl. petyt. lub tabel 12 gr.

Nr 1.

GNIEZNO, dnia 4-go stycznia 1936 r.

Rok 85.

ODPIS.

Wojewoda Poznański
Nr. S. F. I. 5. k/5.

12223/1

Obniżenie opłat targowiskowych i rzeźnianych.

Do

Wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Panów Prezydentów miast: Poznań, Bydgoszcz, Inowrocławia i Gniezna oraz Panów Burmistrzów w Lesznie i Ostrowle.

W celu pogłębienia akcji zmniejszenia ciężarów publicznych, obciążających zwłaszcza ludność wiejską, ogłoszona została w nr. 15 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10.V. 1935 r.

„Instrukcja z dnia 4 kwietnia 1935 r. w sprawie akcji obniżenia opłat targowych i rzeźnianych“.

Instrukcja ta nakazuje poddanie rewizji następujących opłat:

- 1) za świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt,
- 2) za korzystanie z targowisk zwierzęcych,
- 3) za prawo uboju i korzystanie z urządzeń rzeźni,
- 4) za nadzór lek.-weterynaryjny przed ubojem i po uboju w miejscowej rzeźni,
- 5) za nadzór lek.-wet. nad mięsem uboju pozamięscowego, oraz za korzystanie ze specjalnych urządzeń rzeźni w związku z tym nadzorem,
- 6) za nadzór sanitarno-wet. nad obrotem mięsa i jego przetworów.

Nadesłane w związku z tą akcją sprawozdania wykazują nieproporcjonalnie wielką rozpiętość w poszczególnych związkach samorządowych za jedne i te same świadczenia, a dalej, że w większej części związków samorządowych opłaty te są nadmierne nie stosując w żadnym stosunku do obecnych cen żywcia wzgl. do świadczenia udzielanego ze strony danego samorządu.

Wobec tego po wysłuchaniu opinii przedstawicieli Izby Rolniczej zarządza na podstawie uchwały Izby Wojewódzkiej z dnia 11 grudnia 1935 r., co następuje:

ad 1) Opłaty za świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt winny być ustalone dla całego województwa jednolicie i to według następujących norm:

- a) świadectwa dla konia, osła, muła, osłomuła, krowy, wołu, buhaja, świni, cieląt, baranów, owiec, prosiąt, kóz 10 gr.
- b) świadectwa dla drobiu 5 gr.
- c) za kołczyk dla bydła rogatego 15 gr.

Ceny powyższe należy pobierać tak od świadectw jednostkowych jak i zbiorowych. W cenie tej mieści się opłata za formularz i za wszelkie czynności z wyawieniem świadectwa związane. Uzależnienie więc wydania świadectwa od jakiegokolwiek datków i opłat

ad 2) Opłaty targowiskowe winny być ustalone według następujących norm:

- a) od konia, osła, muła, osłomuła 40 gr.
- b) od krowy, wołu, buhaja powyżej 2 lat 40 "
- c) od bydłęcia od 1/2 roku do 2 lat i źreb do 2 lat 30 "
- d) od maciory lub tucznej świni 30 "
- e) od warehlaka 20 "
- f) od cielaka, skopa, owcy lub kozy 10 "
- g) od prosięcia lub jagnięcia 10 "
- h) od fury jednokonnej (t. j. od fury łączn. konia) 40 "
- i) od fury parokonnej (wzgl. koni) 50 "

O ile zwierzęta wystawione są na targ w halach krytych, można podwyższyć stawkę o 25%.

W opłatach tych mieści się wynagrodzenie za wszelkie świadczenia udzielane w związku z korzystaniem z targowiska. Wyjątek stanowią jedynie stajnie i wagi, za które pobierać można odrębne opłaty w ramach norm maksymalnych wskazanych poniżej.

Opłaty za wagę należy ustalić według następujących norm: za konie, bydło rogate i świnię po 20 gr. od sztuki, za cielęta, owce, kozy, prosięta, źrebkieta i koźleta po 10 gr. od sztuki.

Ponieważ tylko niektóre miasta posiadają na swych targowiskach należycie urządzone stajnie, od ustalania stawek za ich korzystanie narazie odpuszczam, zaznaczam jednak, że stawki opłat winny być tak ustalone, by wpływ z nich pokrywał jedynie koszty własne, a pasza winna być oddawana po własnych kosztach i nie powinna zasadniczo przekraczać 5% ponad cenę najwyższą notowaną na giełdzie poznańskiej.

Zwracam uwagę, że w myśl art. 30 ustawy o tymczasowym ureg. finansów komunalnych z 11. 8. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106 poz. 884 ex 1932) producenci rolni nie mogą być obciążeni opłatą za zajęcie miejsca wozem na targowicy celem sprzedaży artykułów żywnościowych, jeżeli nie korzystają przytem ze specjalnych urządzeń miejskich.

W związku z powyższym przedłożą mi Panowie krótki opis znajdujących się na podległych im terenach targowisk z wyszczególnieniem osiągniętych z nich dochodów, a także ponoszonych kosztów na utrzymanie tychże.

ad 3) Opłaty rzeźniane w zasadzie winny być również ujednolicone, ze względu jednak na niejednolity stan wyposażenia technicznego poszczególnych rzeźni należy podzielić znajdujące się na terenie tuł. województwa rzeźnie na dwie kategorie i w związku z tem ustalić dwie kategorie opłat rzeźnianych.

Do pierwszej kategorii zaliczam rzeźnie, posiadające wszystkie urządzenia odpowiadające poziomowi obecnej techniki i wymogom przepisów weterynaryjnych oraz policyjno-sanitarnych, a ponadto jeszcze dalsze urządzenia, aczkolwiek nieobowiązkowe, lecz podnoszące sprawność działania rzeźni i ułatwiające przechowywanie mięsa (chłodnie).

Do drugiej kategorii zaliczam wszystkie pozosta-

szej kategorii względnie posiadające nawet urządzenia nieobowiązkowe, lecz w mniejszych rozmiarach i więcej prymitywne.

W myśl pierwszych wyjaśnień do I. kategorii zaliczyłem rzeźnię w:

1) Bydgoszczy	10) Krotoszyńskie
2) Czarnkowie	11) Lesznie
3) Gnieźnie	12) Nakle
4) Grodzisku	13) Obornikach
5) Inowrocławiu	14) Ostrowia
6) Janowcu	15) Poznaniu
7) Jarocinie	16) Rawicza
8) Kępnie	17) Środzie
9) Kościanie	18) Wrześni.

Wszystkie pozostałe rzeźnie zaliczone zostały do II-iej kategorii.

Opłaty rzeźniane (za ubój) za wszelkie usługi połączone z ubojem zwierzęcia — bez opłat za badanie lek. wet. przed ubojem i po uboju oraz bez państwowego podatku od uboju — nie mogą przekraczać:

w rzeźniach I. kategorii:

od konia, wołu i krowy	6,50 zł
od jałowizny	4,50 „
od świni do 120 kg.	2,50 „
od świni ponad 120 kg.	4,00 „
od cielęcia	1,50 „
od barana, owcy i kozy	1,00 „

w rzeźniach II. kategorii:

od konia, wołu, krowy	6,00 „
od jałowizny	4,00 „
od świni do 120 kg.	2,00 „
od świni ponad 120 kg.	3,50 „
od cielęcia, barana, owcy, kozy	1,00 „

Opłaty powyższe obejmują wszystkie świadczenia ze strony rzeźni łącznie z użyciem przechłodzi, jednak bez opłat za użycie chłodzi.

4) **Opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa** (t. j. opłaty za badanie zwierząt przed ubojem i mięsa po uboju) winny być ustalone we wszystkich rzeźniach w/wg. następujących norm:

od konia, muła, osła, osłomuła i bydła rogatego bez względu na wagę	2,00 zł
od świni łącznie z trychinoskopią bez względu na wagę	1,50 „
od cielęcia	1,00 „
od owcy i kozy	0,50 „

Zaznacza się, że wszystkie powyżej wymienione stawki opłat tak **tarbowiskowe**, jak za ubój i badanie zwierząt rzeźnych i mięsa są **stawkami maksymalnymi**, t. zn., że tam gdzie koszty utrzymania rzeźni wzgl. targowiska nie uzasadniają konieczności pobierania opłat według tych stawek i gdzie wobec tego stawki obecnie pobierane są niższe od stawek wyżej wskazanych stawki pobierane obecnie do wskazanych powyżej norm maksymalnych podwyższone być nie mogą a powinny pozostać w dotychczasowym poziomie. Ujednolicenie stawek w myśl powyższego winno nastąpić zasadniczo zaraz. W wypadkach jednakże, gdzie budżet administracyjny związku samorządowego przewiduje jakiś dochód z budżetu rzeźni miejskiej lub targowiska, należy potrzebne zmiany wprowadzić z nowym rokiem budżetowym, t. j. z dniem 1. IV. 1936 r. O ileby po dokładnem skalkulowaniu dochodów rzeźni wzgl. targowiska jak i wydatków ich utrzymania przy uwzględnieniu odpisu na procentowanie kapitału zakładowego (nie wyżej 6%) na amortyzację (nie wyżej 5%) i na fundusz inwestycyjny (nie wyżej 5%) miał się okazać deficyt, należy wystąpić z odpowiednio umotywowanym wnioskiem o uzyskanie zezwolenia na pobieranie wyższych opłat.

Zaznaczam jednakże już obecnie, że na takie zezwolenie liczyć można tylko w wyjątkowych i wszechstronnie uzasadnionych wypadkach i że o ile chodzi

o opłaty za badanie świń to opłaty te pod żadnym warunkiem nie mogą być podwyższone ponad 1,75 zł. ad 5) **Opłaty za mięso przywożone** na obszar miejscowości, w której wykonuje się badanie lek.-wet., a zbadane poprzednio tylko przez oglądacza mięsa, pobiera się w/wg. stawek obowiązujących w miejscowości, do której mięso przywieziono.

ad 6) **Opłaty za sprawdzenie świadectwa** należytego oznakowania mięsa z uboju pozamięscowego nie mogą przekraczać 25% opłat pobieranych za badanie mięsa ze zwierząt ubitych w danej rzeźni.

Poznań, dnia 20 grudnia 1935 r.

W O J E W O D A :

(—) Maruszewski.

Obwieszczenie.

W związku z robotami nad umocnieniem drogi zamyka się aż do odwołania dla ruchu kołowego drogę Kłeczko-Biskupiec Jeziorne na odcinku od drogi do Karniszewa aż do pierwszej osady Jana Tokarza w Biskupicach Jeziornych. —

Przejazd do Biskupiec Jeziornych kieruje się szosą Kłeczko—Gniezno obok Brzozogaju oraz drogą okrężną przez Karniszewo i Florentynowo. —

Kłeczko, dnia 28 grudnia 1935 r.

BURMISTRZ (—) Kamieniecki.

Do restauratorów i hotelarzy.

Jednym z działów publicznego pośrednictwa pracy, wykonywanego przez Fundusz Pracy jest ożywiony dział pośrednictwa **służby gastronomicznej i hotelarskiej**.

W ewidencji Biura Funduszu Pracy oraz ich Ekspozytur znajduje się znaczna ilość kwalifikowanych pracowników i pracownice tych działów, poszukujących pracy w swoim zawodzie.

P.P. restauratorzy i hotelarze, którzy poszukują: kelnerów, kucharzy lub kucharki, portjerów, bufetowe, pokojówki, posłańców, odźwiernych i t. p. winni zawsze poszukiwać przez właściwe Biuro (Ekspozyturę) Funduszu Pracy.

Biuro to, posiadając w ewidencji znaczną ilość pracowników (pracownic) wspomnianych zawodów, jest w możności każdego czasu i bezpłatnie polecić odpowiednich kandydatów, wyróżniających się znajomością wymaganego zawodu i specjalności. Przyczem p.p. restauratorzy i hotelarze mogą wybrać i zatrudnić tylko tych pracowników, którzy im najbardziej odpowiadają.

Jednym z biur, którego akcja publicznego pośrednictwa pracy obejmuje powiaty: gnieźnieński i wągrowiecki, wrzesiński i żniński jest Ekspozytura Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Gnieźnie ul. Krzywego Koła nr. 2/3 tel. 435.

Zgłoszenia zapotrzebowań i wolnych miejsc pracy można dokonywać osobiście, pisemnie lub telefonicznie.

Członkom Kółek Rolniczych

powiatu gnieźnieńskiego podaje się do wiadomości, że w piątek, dnia 10 stycznia br. o godzinie 10-tej przed południem w sali Hotelu Europejskiego w Gnieźnie, odbędzie się zebranie Powiatowe dla wszystkich członków Kółek Rolniczych powiatu gnieźnieńskiego.

Na powyższem zebraniu wygłoszone zostaną dwa referaty: 1) Powszechna klasyfikacja gruntów i zasadnicze wiadomości o glebie i jej uprawie, wygłosi p. Dr. Łukomski z Wlkp. Izby Roln. z Poznania. 2) Zagadnienia hodowlane wygłosi p. inż. Hoser z Wlkp. Izby Roln. z Poznania.

Z uwagi na aktualne referaty, uprasza się wszystkich Członków Kółek Rolniczych o gremjalne wzięcie udziału w zebraniu.